

Ф. № 362

Оп. № 1

Кв. № $\frac{3352}{3}$

Волянський

Іван Тихонович,
український мовознавець і педагог.

Крайні дати документів:
1939-1948.

1

**Центральний державний архів-музей літератури і мистецтва
України**

ФОНД № 362

**Волянський Іван Тихонович
(1880 – 1949)
український мовознавець і педагог**

**ОПИС № 1
справ постійного зберігання
1939 – 1948 рр.
(крайні дати документів)**

З М І С Т

	№№ од. зб.
Передмова	
Список скорочень	
Іменний покажчик	
I. Матеріали до біографії Волянського І. Т.	1 – 6
II. Матеріали про Волянського І. Т.	7
III. Образотворчі матеріали	8

ПЕРЕДМОВА

Іван Тихонович Волянський, український мовознавець і педагог, народився 4 грудня 1880 р. в містечку Юзвин колишнього Вінницького повіту Подільської губернії. Батько був волосним писарем. Середню освіту І. Т. Волянський здобув у Волинській духовній семінарії, вищу – в Київському університеті на історико-філологічному факультеті. Педагогічною діяльністю почав займатися ще студентом. З сорокатрьохрічної педагогічної діяльності 36 років приділив справі підготовки художніх кадрів. Працював як викладач і організатор художньо-учбового процесу в художніх навчальних закладах: Художньо-ремісничій школі друкарських справ, Українській академії мистецтва (пізніше реорганізованій у Державний художній інститут), Художньо-індустріальному технікумі, Центральних експериментальних майстернях народної творчості та ін. У Київському художньому інституті працював 19 років: 1920 – 1936, 1944 – 1945, 1947 – 1948 рр. Викладав українську мову і літературу, був проректором учбової частини, працював деканом поліграфічного факультету, завідувачем кафедри художньої педагогіки, одночасно виконував обов'язки губерньського інспектора мистецької освіти при Київському губпрофосі та уповноваженого в справах українізації по Києву і Київщині при губнаросвіті. Пізніше працював у музеях, історичному та українського народного мистецтва. Працюючи на ниві української мистецької культури, виступав з доповідями на наукових конференціях. В педагогічних журналах та газетах „Шляхи освіти”, „Комуністична освіта”, „Вісті” та ін. друкувалися його статті „Система художньо-педагогічної освіти”, „Система музейної освіти”, „Принципові засади підготовки педагогічних кадрів” та ін. У 1937 – 1940 та у 1944 р. працював у Київському сільськогосподарському інституті. В роки Великої Вітчизняної війни, не маючи змоги евакуюватися, залишився в окупованому німцями Києві. До квітня 1943 р. працював директором Музею українського мистецтва, після визволення міста радянськими військами до 1944 р. працював там же.

З ім'ям І. Т. Волянського тісно пов'язується будівництво і реорганізація мистецьких шкіл: художніх, театральних, консерваторії та ін. Він займався розробкою методологічних засад шкіл, обстежував матеріально-технічну базу кожної школи, займався підбором викладацького колективу (Інститут пластичного мистецтва, Київський художній інститут, Межигірський керамічний технікум, Київський художньо-індустріальний технікум та ін.). За його участю була проведена реорганізація Академії мистецтв в Художній інститут, консерваторії, Музично-драматичного інституту, хореографічних студій, Археологічного інституту, Уманської школи народного мистецтва та ін.

Помер І. Т. Волянський у 1949 р.

Архівні документи митця до архіву-музею передала у 1969 р. його донька, Н. І. Волянська. У 1972 р. було створено здавальний опис цих документів: 10 од. зб. за 1939 – 1948 рр. У травні 2006 р. вони надійшли на повну науково-технічну обробку, в результаті якої укладено опис № 1 на 9 од. зб. за 1939 – 1948 роки. В основному, це матеріали до біографії І. Т. Волянського: автобіографія, трудова книжка, квиток члена Художнього фонду СРСР та книжка академічного пенсіонера, атестат доцента, листи Комітету в справах мистецтв УРСР, Українського республіканського комітету профспілки працівників мистецтв про увільнення з роботи у КХІ, невстановленому театрі; витяг з наказу про увільнення з роботи у КХІ, заяви до народного суду Молотовського району м. Києва, начальника відділу кадрів Всеукраїнського комітету образотворчого мистецтва при Раді Міністрів УРСР, директора КХІ про невірне нарахування заробітної плати під час хвороби.

У розділі „Матеріали про Волянського І. Т.” – листи Міністру соціального забезпечення УРСР голови Комітету в справах мистецтв УРСР, голови СРХУ з проханням встановити І. Т. Волянському персональну пенсію; короткі відомості про його діяльність.

Зберігаються у фонді також дві індивідуальні фотографії І. Т. Волянського.

Передмову склала
начальник відділу довідкового
апарату та обліку документів

С. Г. Куш

15.05.2006 р.

Список скорочень

КХІ	Київський художній інститут
м.	місто
СРСР	Союз Радянських Соціалістичних Республік
СРХУ	Спілка радянських художників України
УРСР	Українська Радянська Соціалістична Республіка

Іменний покажчик

№№ од. зб.

Касіян В. І.	7
Пащенко О. С.	7

Затверджено
Рішенням експертно-перевірної
комісії ЦДАМЛМ України
Протокол № 5 від "24" 05.2006 р.

ФОНД № 362

**Волянський Іван Тихонович
(1880 – 1949)
український мовознавець і педагог**

**ОПИС № 1
справ постійного зберігання
1939 – 1948
(крайні дати документів)**

Надходження згідно з актом № 564 від 12.03.09.1969.

№ пп	Заголовок справи	Дати документів	Ксть док.	К-сть арк.	Примітки
	I. Матеріали до біографії Волянського І. Т.				
1.	Трудова книжка.	1939	1	17	
2.	Автобіографія. Автограф.	1944	1	2	
3.	Квиток члена Художнього фонду СРСР та книжка академічного пенсіонера.	1945, 1947	2	46	
4.	Атестат доцента.	1946	1	3	
5.	Листи Комітету в справах мистецтв УРСР, Українського республіканського комітету профспілки працівників мистецтв про увільнення з роботи у КХІ, невстановленому театрі; витяг з наказу про увільнення з роботи КХІ.	20 березня – 17 травня 1948	3	3	

№ пп	Заголовок справи	Дати документів	Ксть док.	К-сть арк.	Примітки
6.	Заяви до народного суду Молотовського району м. Києва, начальника відділу кадрів Всеукраїнського комітету образотворчого мистецтва при Раді Міністрів УРСР, директора КХІ про невірне нарахування заробітної плати під час хвороби. Чернетки. II. Матеріали про Волянського І. Т.	травень 1948	3	14	
7.	Листи Міністру соціального забезпечення УРСР голови Комітету в справах мистецтв УРСР Паценка О. С., голови СРХУ Касіяна В. І. з проханням встановити Волянському І. Т. персональну пенсію; короткі відомості про його діяльність. III. Образотворчі матеріали	1948	8	18	
8.	Індивідуальні фотографії Волянського І. Т. * * *	1940-і рр.	2	2	
9.	Здавальний опис № 1.	1972	1	3	

В даний опис № 1 з № 1 по № 9 внесено 9 (дев'ять) одиниць зберігання – 22 (двадцять два) документа на 108 (ста восьми) аркушах.

Опис склала
начальник відділу довідкового апарату та
обліку документів
15.05.2006 р.

 С. Г. Куш

**Центральний державний архів-музей літератури і мистецтва
України**

ФОНД № 362

**Волянський Іван Тихонович
(1880 – 1949)
український мовознавець і педагог**

**ОПИС № 1
справ постійного зберігання
1939 – 1948 рр.
(крайні дати документів)**

ЗМІСТ

	№№ од. зб.
Передмова	
Список скорочень	
Іменний покажчик	
I. Матеріали до біографії Волянського І. Т.	1 – 6
II. Матеріали про Волянського І. Т.	7
III. Образотворчі матеріали	8

ПЕРЕДМОВА

Іван Тихонович Волянський, український мовознавець і педагог, народився 4 грудня 1880 р. в містечку Юзвин колишнього Вінницького повіту Подільської губернії. Батько був волосним писарем. Середню освіту І. Т. Волянський здобув у Волинській духовній семінарії, вищу – в Київському університеті на історико-філологічному факультеті. Педагогічною діяльністю почав займатися ще студентом. З сорокатрьохрічної педагогічної діяльності 36 років приділив справі підготовки художніх кадрів. Працював як викладач і організатор художньо-учбового процесу в художніх навчальних закладах: Художньо-ремісничій школі друкарських справ, Українській академії мистецтва (пізніше реорганізованій у Державний художній інститут), Художньо-індустріальному технікумі, Центральних експериментальних майстернях народної творчості та ін. У Київському художньому інституті працював 19 років: 1920 – 1936, 1944 – 1945, 1947 – 1948 рр. Викладав українську мову і літературу, був проректором учбової частини, працював деканом поліграфічного факультету, завідувачем кафедри художньої педагогіки, одночасно виконував обов'язки губерньського інспектора мистецької освіти при Київському губпрофосі та уповноваженого в справах українізації по Києву і Київщині при губнаросвіті. Пізніше працював у музеях, історичному та українського народного мистецтва. Працюючи на ниві української мистецької культури, виступав з доповідями на наукових конференціях. В педагогічних журналах та газетах „Шляхи освіти”, „Комуністична освіта”, „Вісті” та ін. друкувалися його статті „Система художньо-педагогічної освіти”, „Система музейної освіти”, „Принципові засади підготовки педагогічних кадрів” та ін. У 1937 – 1940 та у 1944 р. працював у Київському сільськогосподарському інституті. В роки Великої Вітчизняної війни, не маючи змоги евакуюватися, залишився в окупованому німцями Києві. До квітня 1943 р. працював директором Музею українського мистецтва, після визволення міста радянськими військами до 1944 р. працював там же.

З ім'ям І. Т. Волянського тісно пов'язується будівництво і реорганізація мистецьких шкіл: художніх, театральних, консерваторії та ін. Він займався розробкою методологічних засад шкіл, обстежував матеріально-технічну базу кожної школи, займався підбором викладацького колективу (Інститут пластичного мистецтва, Київський художній інститут, Межигірський керамічний технікум, Київський художньо-індустріальний технікум та ін.). За його участю була проведена реорганізація Академії мистецтв в Художній інститут, консерваторії, Музично-драматичного інституту, хореографічних студій, Археологічного інституту, Уманської школи народного мистецтва та ін.

Помер І. Т. Волянський у 1949 р.

Архівні документи митця до архіву-музею передала у 1969 р. його донька, Н. І. Волянська. У 1972 р. було створено здавальний опис цих документів: 10 од. зб. за 1939 – 1948 рр. У травні 2006 р. вони надійшли на повну науково-технічну обробку, в результаті якої укладено опис № 1 на 9 од. зб. за 1939 – 1948 роки. В основному, це матеріали до біографії І. Т. Волянського: автобіографія, трудова книжка, квиток члена Художнього фонду СРСР та книжка академічного пенсіонера, атестат доцента, листи Комітету в справах мистецтв УРСР, Українського республіканського комітету профспілки працівників мистецтв про увільнення з роботи у КХІ, невстановленому театрі; витяг з наказу про увільнення з роботи у КХІ, заяви до народного суду Молотовського району м. Києва, начальника відділу кадрів Всеукраїнського комітету образотворчого мистецтва при Раді Міністрів УРСР, директора КХІ про невірне нарахування заробітної плати під час хвороби.

У розділі „Матеріали про Волянського І. Т.” – листи Міністру соціального забезпечення УРСР голови Комітету в справах мистецтв УРСР, голови СРХУ з проханням встановити І. Т. Волянському персональну пенсію; короткі відомості про його діяльність.

Зберігаються у фонді також дві індивідуальні фотографії І. Т. Волянського.

Передмову склала
начальник відділу довідкового
апарату та обліку документів

С. Г. Куш

15.05.2006 р.

Прийнято на державне зберігання до архіву-музею 9 (дев'ять) одиниць зберігання – 22 (двадцять два) документа на 108 (ста восьми) аркушах.

Документи передала:

Начальник відділу довідкового апарату та обліку документів

 С. Г. Куш

Документи прийняла:

Начальник відділу забезпечення збереженості документів

 Л. Д. Харалампова

Головний спеціаліст
25. 05. 2006

 Т. М. Снежкова

Всего 6 гарнов орудия нрмальных
8 (всего) орудий.
20.07.1904.
Фортункина, механиком 101.